

Zápis
ze 3. schůze
výboru pro sociální politiku
konané jako výjezdní zasedání v provozně-účelovém zařízení PS v Harrachově
ve dnech 6. - 7. října 2010

Jednání výboru bylo zahájeno ve středu 6.10.2010. v 10.05 hodin. Předseda výboru Martin Vacek v úvodu omluvil nepřítomné poslance a to poslankyně Navrátilovou, Váhalovou, Wenigerovou, Řápkovou a poslance Škromacha. Dále předseda doporučil rozšířit pořad schůze o bod č. 1 a to ustavení podvýborů výboru pro soc. politiku. Pro návrh pozvánky na 3. schůzi včetně rozšíření se vyslovilo 11 poslanců. Návrh byl přijat.

K prvnímu bodu ustavení podvýborů VSP předseda výboru Martin Vacek uvedl, že dosud je k dispozici pouze rozhodnutí organizačního výboru, které je doporučením pro Poslaneckou sněmovnu, ve kterém může výbor zřídit 3 podvýbory. Dále předseda doporučil, aby podvýbor měl 9 členů s tím, že maximálně 5 členů podvýboru bude současně členy výboru pro sociální politiku. V **usnesení č. 12** se navrhuje zřízení podvýboru pro pracovní právo a zaměstnanost. Pro tento návrh se vyslovilo 11 poslanců. O usnesení hlasovali poslanci: Foldyna, Witoszová, Eček, Čechlovský, Chalánková, Jeník, Emmerová, Vacek, Opálka, Lesenská, Kohoutová, Pecková a Semelová.

V **usnesení č. 13** se doporučuje zřídit podvýbor pro osoby se zdravotním postižením a sociálně potřebné. Pro tento návrh se vyslovilo 11 poslanců. O návrhu hlasovali poslanci: Foldyna, Witoszová, Eček, Čechlovský, Chalánková, Jeník, Emmerová, Vacek, Opálka, Lesenská, Kohoutová, Pecková a Semelová.

V **usnesení č. 14** se vyslovil výbor pro zřízení podvýboru pro sociálně pojistné systémy. Pro toto usnesení se vyslovilo 11 poslanců. O usnesení hlasovali poslanci: Foldyna, Witoszová, Eček, Čechlovský, Chalánková, Jeník, Emmerová, Vacek, Opálka, Lesenská, Kohoutová, Pecková a Semelová.

Dále předseda výboru otevřel bod č. 2, kterým bylo seznámení se Zákoníkem práce a problematikou zaměstnanosti. Za MPSV vystoupil vrchní ředitel sekce politiky zaměstnanosti a trhu práce Mgr. Karel Machotka. Asi nejdůležitější právní úpravou v oblasti zaměstnanosti je připravovaný zákon o Úřadu práce ČR. V současné době je v ČR 77 úřadů práce. Ve správním řízení rozhodují v prvním stupni Úřady práce, v druhém stupni MPSV. Současná dvoustupňová struktura, kdy v prvním stupni jsou samostatné úřady práce, v druhém stupni

řízené ministerstvo, se nejvíce jeví jako zcela ideální řešení. Především je nejednotná a finančně náročná. Z důvodu sjednocení aplikací a rozhodování se navrhuje zřízení Úřadu práce ČR. Předpokládá se nejen značná úspora v oblasti centrálních nákupů, ale rovněž lepší způsob řízení a jednodušší rozhodování. Dále se ředitel Machotka věnoval problematice nezaměstnaných, kde rozlišuje základní typy. V první skupině jsou snadno uplatnitelní s kvalifikací. Zde je především pole činnosti pro agentury práce. Druhými jsou dlouhodobě nezaměstnaní. Dochází zde k jakési hře, kdy nezaměstnaní jakoby hledají práci a úřady práce jim jakoby práci nabízejí. Tito údajní nezaměstnaní by měly být řešeni jiným systémem. V oblasti zaměstnávání zdravotně postižených je třeba odlišit podporu zaměstnávání zdravotně postižených a podporu začleňování a sociální rehabilitaci. Žádoucí je rovněž sjednocení institutu chráněného místa, chráněné dílny, aby nedocházelo k duplicitní podpoře, které jsme v současné době mnohdy svědky.

Dále vystoupila poslankyně Kohoutová, která zdůraznila potřebu citlivě vnímat oblast zaměstnávání zdravotně postižených a potřebu definovat pojem sociální podnikání. Rovněž uvedla, že klasifikace osob zdravotně postižených představuje velký rozsah počínaje bolestí zad až po mentální postižení. V současné době se jeví potřebné udělat důsledně inventuru především s důrazem na oblast mentálně postižených.

Poslanec Foldyna uvedl, že v dřívějších dobách existovala jakási nucená zaměstnanost, byť byla umělá ale neexistoval problém sociálního vyloučení. Velmi doporučil snahu vytvářet pracovní místa i kdyby obnášeli pouze třicetiprocentní produktivitu práce.

Nezaměstnanost je luxus, který si nemůžeme dovolit. Přináší navíc řadu sociálních a ekonomických problémů.

Ředitel Machotka k této věci uvedl, že je především znát, jak funguje nástroj veřejně prospěšných služeb. Velmi mu záleží na iniciativě jednotlivých úřadů práce a zároveň na schopnosti jednotlivých obcí vytvořit veřejně prospěšné služby.

Dále poslankyně Chalánková doporučila, aby agentury pro sociální začleňování opět obnovily svoji činnost. Zde vidí prostor pro obce s pověřenou působností.

Poslanec Opálka otevřel problém absolventů, kteří jsou nejproblematictější skupinou nezaměstnaných. Dotázal se, zda se počítá s určitým obměňováním poptávky po studiu ve vazbě na poptávku trhu práce. Jako velmi negativní vidí zánik učilišť.

Ředitel Machotka uvedl, že většina škol realizuje učňovské školství jako vedlejší produkt. Vidí zde také nezanedbatelnou roli Ministerstva průmyslu. Bude třeba vytvořit řadu opatření nelegislativní povahy. Opět se otevřela otázka jednotného úřadu práce, kde bude prostřednictvím výplaty dávek na jedno místo.

Dále vystoupil předseda Vacek, který upozornil na změnu role Úřadu práce, orgánu který vyplácí sociální dávky, ale zároveň by vytvářel prostředí pro začlenění do pracovního procesu, včetně jeho socializační role. Předseda Vacek rovněž otevřel otázku komunitního plánování.

Ředitel Machotka potvrdil stanovisko předsedy výboru s tím, že zavedení Úřadu práce není jen organizační změnou, která má uspořit provozní náklady.

Předseda Vacek rovněž otevřel otázku veřejné podpory při zaměstnávání zdravotně postižených. V této otázce může někdy docházet k nedovolené veřejné podpoře v rozporu s právem Evropské unie.

Poslankyně Witoszová upozornila na ne zcela úplně kompletní počítačovou gramotnost, která neumožňuje řadě žadatelů o práci se efektivně účastnit vyhledávání pracovních zařazení.

Poslankyně Emmerová otevřela téma sociální rehabilitace.

Poslankyně Kohoutová v podpoře jednotlivých projektů varovala před skutečností dublování některých podpor.

Ředitel Machotka uvedl k tématu rehabilitace, že zde se stýkají agendy Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva práce a sociálních věcí. V současné době je projekt ve fázi přípravy a vyhodnocování. Dá se předpokládat, že v této oblasti bude ze strany vlády děláný významný krok kupředu, mimo jiné i lepší spolupráci mezi ministerstvy.

Po souhlasu členů výboru vystoupila za hosty členka Českomoravské konference odborových svazů, členka výkonné rady odborů zdravotních a sociálních pracovníků ve zdravotnictví a sociálních službách Hana Hanyková. Poslancům byl poskytnut písemný materiál kritizující ukvapené přijímání zákonů, které jsou vázány na návrh státního rozpočtu, kde je opomíjeno dostatečné připomínkové řízení. Zákony, které zatím nebyly schváleny a již se s nimi počítá. Pokládá tento stav za nežádoucí. Rovněž snížení mzdových prostředků v době, v oblasti sociálních služeb a zdravotnictví v době, kdy stárne populace a na pracovníky jsou kladeny stále vyšší nároky, nevidí jako dobrou cestu. Rovněž vyslovila nesouhlas s připravovaným Zákoníkem práce. Dochází k destrukci v úrovni mzdových tarifů, které může vézt k odchodu kvalitních pracovníků a k cirkulaci sociálních zdravotních služeb. Nesouhlasí s navrhovaným zvýšením objemů finančních prostředků pro platy zaměstnanců veřejných služeb a správy o 10 %.

Pan předseda výboru uvedl, že slovo bylo zástupkyni odborů uděleno především proto, aby výbor měl zpětnou vazbu od zástupců odborů. I když její vystoupení bylo spíše k tématu státní rozpočet, kterým se zatím výbor nezabývá.

Poslankyně Semelová poděkovala za vystoupení a domnívá se, že naopak bylo k věci.

Předseda výboru Martin Vacek rovněž přivítal prvního náměstka Vladimíra Šišku, který se dostavil na jednání výboru.

Vladimír Šiška uvedl, že není zcela obvyklé, že řada návrhů je předkládána v souvislosti s rozpočtem.

Předseda výboru Martin Vacek uvedl potřebu komunikovat s občany o změnách. Proto by se rád dotázal, jaká komunikační kampaň byla uplatněna k zákonu o úřadu práce, především se strany MPSV k jednotlivým úřadům práce.

Vladimír Šiška uvedl, že komunikační kampaň probíhá, byly podány projekty Ministerstva vnitra a to na oblast sociálních dávek, důchodové reformy a reorganizace úřadu práce na jednotlivé úřady práce ČR. Co se týče projektu sjednocení úřadu, probíhá zde komunikace na úrovni jednotlivých úřadů práce od samého začátku. Jde o organizační změnu, na kterou navážou i změny další, které se budou realizovat v příštím roce. Hlavním motivem je snaha o vyšší efektivitu úřadu práce. Rovněž upozornil, že nepůjde o redukci úřadu práce, ale o snahu o zvýšení efektivity a lepší řízení.

Poslanec Opálka podpořil názor zástupců odborů, že návrhy zákonů nejsou schváleny ale již se s nimi jakoby počítá. Potvrdil, že odbory v zásadě mají pravdu.

Vladimír Šiška uvedl, že zákon o úřadu práce se nedotýká agend současných úřadů pouze se mění systém řízení.

Jednání výboru pokračovalo ve 14.23 hod. otevřením bodu sociální dávky a sociální služby provedl předseda výboru Martin Vacek prohlášením ve kterém uvedl, že podá poslanecký návrh zákona o Úřadu práce ČR. Zároveň vyzval všechny přítomné místopředsedy, aby se vyslovili za jednotlivé kluby, zda se k této iniciativě předsedy přidají.

Jako první se přihlásil poslanec Jeník, který se přihlásil jako spolupředkladatel a spolu s ním ostatní členové výboru za klub ODS. Rovněž se přihlásila poslankyně Chalánková, která návrh rovněž podpořila s tím, že členové TOP 09 se hlásí za předkladatele. Poslankyně Emmerová si vyžádala čas. Poslanec Opálka se vyslovil, že klub KSČM nebude podporovat tento návrh zákona.

Náměstek Vladimír Šiška vyslovil uspokojení, že členové výboru tímto způsobem umožní lepší a rychlejší projednání návrhu zákona Úřadu práce.

Dále vystoupil náměstek ministra práce a sociálních věcí Petr Šimerka, který se vyslovil především k novelizaci Zákoníku práce. V současné době běží několik novel Zákoníku práce v legislativním procesu. Kromě drobných novel, o kterých se hovoří, je

zároveň diskutována větší koncepční novela zákoníku práce, která někdy bývá označována jako „Nečasova“. Premiér dosud by rád předložil důkladnou novelu Zákoníku práce, tzv. „Nečasovu“. Vznikla v dřívější době, kdy byl nárok připomínkován a vrácen a s mnoha připomínkami sociálních partnerů. Tyto mnohdy protichůdné připomínky byly tak zásadní, že legislativní proces byl pozastaven. V oblasti novelizace Zákoníku práce je situace rovněž ovlivňována podáním senátorů u Ústavního soudu, kde musí být uplatněny rovněž některé změny. Vladimír Šimerka rovněž uvedl vazbu Zákoníku práce na Občanský zákoník, který je rovněž diskutován a předpokládá se jeho významná novelizace. Očekává se, že delegační princip se změní na vztah subsidiarity. V poslední době se očekává větší vazba Zákoníku práce na Občanský zákoník, kdy legislativní proces byl značně zpožděn, neboť u nového Občanského zákoníku by musela být značná legisvakance.

Náměstek Šiška uvedl, že nový Zákoník práce by měl přinášet větší důraz na kolektivní vyjednávání, aby tak umožnil, co nejvíc uvolnění pracovního trhu. Rovněž tlumočil předsedovi výboru a ostatním členům výboru poděkování ministra Drábka za jejich přístup k přípravě zákona o Úřadu práce ČR. Dále vystoupili poslanci Jeník, Kohoutová, kteří se dotázali na problematiku řetězení pracovní smluv.

K této otázce náměstek Šimerka uvedl, že tato otázka ještě není úplně vyjasněna.

K tématu sociálních služeb vystoupil Mgr. Petr Hanuš z Ministerstva práce a sociálních věcí. Uvedl, že většina sociálních služeb se odvíjí od poznání potřeb lidí a společnosti, na všech úrovních počínaje rodinou a konče státem. V každé lidské společnosti existuje skupina lidí, která je z důvodu nemoci, věku či jiných okolností ohrožena sociálním vyloučením. V první řadě by měla fungovat přirozená rodina, když ta selhala, nastupují další subjekty, které by měly nahradit tuto péči. Institut sociálních služeb, který v současné době funguje, je výsledek kompromisů a není ideální a samozřejmě se od původní myšlenky mohl i poněkud vzdálit.

Dále vystoupil Radek Suda z MPSV, který uvedl, že ministerstvo by rádo zmapovalo právě oblast sociálních služeb a zjistilo skutečnou situaci a potřebu legislativy, kde je právě potřeba zhodnotit i otázku veřejné podpory, využití primárního a sekundárního práva, judikátu Evropského soudního dvora tak, aby bylo zajištěno transparentní užívání anebo poskytovatelů sociálních služeb, a aby jednotlivé subjekty na trhu nebyly zneužívány. Sociální situace generuje určité potřeby, které jsou řešeny intervencí. Analýzu vyžadují rovněž střednědobé plány v rámci místních regionů. Cílem by mělo být transparentní nediskriminační přerozdělování zdrojů na služby sociální intervence. V rámci kontroly a kontrolních mechanismů je zde značný deficit na 400 potencionálních klientů sociálních

služeb je jeden sociální pracovník. Petr Hanuš upozornil na časté mylení v terminologii, kdy bývá zaměňován příspěvek na péči za příspěvek na služby.

Dr. Radek Suda upozornil na stagnaci obcí v rozvoji sociálních služeb.

V rozpravě vystoupila poslankyně Kohoutová, která upozornila, že přibližně 30 % příspěvků je zneužíváno. Na druhou stranu pro některá postižení je příspěvek 11 000 ne zcela dostačující.

Poslanec Čechlovský upozornil na potřebu adresnosti. Dotázal se jak si pracovníci ministerstva představují participaci krajů. Radek Suda uvedl, že to by měl přinést právě projekt, který byl poslancům představen.

Poslanec Opálka upozornil na vazbu na rozpočtové určení daní. Poslankyně Emmerová uvedla komplexnější definici zdraví, kde by mělo docházet nejen ke snižování životních defektů a handicapů, ale i ke zvyšování kvality života. V oblasti péče o seniory vidí prostor pro neziskové organizace a dobrovolnickou práci. V další diskusi, ve které vystoupili Hanuš, Sudá, Chalánková, Emmerová, se přítomní shodli, že při klasifikaci sociální péče by rozhodně nebylo rozhodně vhodné jít formou bodových ohodnocení jako ve zdravotnictví.

Dále byla poslancům ředitelem odboru rodiny a dávkových systémů PhDr. Miroslavem Macurou představen systém sociálních dávek a sociálně právní ochrana. Sociální dávky se dělí na dávky státní sociální podpory, dávky pomoci v hmotné nouzi, dávky sociální péče pro osoby se zdravotním postižením. Mezi hlavní dávky státní sociální podpory patří např. sociální příspěvek, příspěvek na bydlení, podobné potřebné dávky pěstounské péče, dávky státní sociální podpory jsou vypláceny pověřenými krajskými úřady práce. Dávky pomoci v hmotné nouzi jsou příspěvky na živobytí, doplatek na bydlení, mimořádná okamžitá pomoc, dávky sociální péče pro osoby se zdravotním postižením. Jsou zde například jednorázový příspěvek na opatření zvláštních pomůcek, příspěvek na úpravu bytu, příspěvek na zakoupení, celkovou úpravu motorového vozidla, příspěvek na provoz motorového vozidla, příspěvek na individuální dopravu a další. Systém pracuje téměř s 50 miliardami korun. Z hlediska efektivity a struktury dávek je do budoucna se třeba zaměřit na překryvy dávek. Dalším diskutovaným tématem byla sociálně právní ochrana. ČR v současné době nemá nejlepší hodnocení v rámci EU co se týče počtu dětí umístěných v institucionální výchově. V EU je v této péči umístěno 140 000 dětí, což představuje z hlediska podílu občanů EU 2 %. V ČR je 12 000 dětí v ústavní péči, a to představuje 10 %, jde tedy o velký nepoměr. Systém navíc trpí rezortní roztržitostí. Část patří do oblasti MPSV, část do působnosti Ministerstva školství a Ministerstva zdravotnictví. Zřizovateli jsou například ministerstva i

kraje, neexistují metodiky. Systém řeší spíše následky. Stejnou otázkou je i nákladovost jednotlivých složek. Kojenecký ústav představuje náklad na jedno dítě za rok 486 tisíc korun, dětský domov 303 tisíc korun, diagnostický ústav 425 tisíc korun, dětský domov se školkou 360 tisíc korun, výchovný ústav 374 tisíc korun. Hlavní snahou není snižovat náklady, hlavní snahou je, aby dítě zůstalo v rodině. Nový systém by se měl vyznačovat důrazem na preventivní práci v rodinách.

Pokračování schůze řídil místopředseda výboru Miroslav Jeník, pověřený předsedou výboru Martinem Vackem.

V rozpravě vystoupil posl. Opálka, který uvedl, že k týrání a zneužívání dětí dochází i v systému pěstounské péče. Rovněž uvedl, že by prezentace měla být prováděna i druhou stranou, tedy už od ředitelů Dětských domovů.

Ředitel Macela uvedl, že jak bylo uvedeno v předkládací zprávě, situace a procentní poměry České republiky, jsou vzhledem k Evropě anomální. Ústavní zařízení nemůže nahradit rodinu. Transformační proces, který probíhá v České republice probíhá samozřejmě i v Rumunsku, Bulharsku, Polsku. Dále uvedl, že představený materiál představuje projekt, jakousi ideovou složku připravovaných změn. Rovněž upozornil o potřebě přemýšlet nejen o pěstounské péči, ale i o podpoře adopce dítěte. V současné době je to velmi obtížný úkol.

Ředitel Machotka upozornil v oblasti adopce a pěstounské péče na úmluvu o právech dítěte. V západních zemích není brána dítěti jeho biologická identita. Doporučuje udělat pro výbor seminář na toto téma, ve kterém by se zúčastnili odborníci ze zahraničí.

Martin Vacek označil probíraná témata za velmi citlivá. Skutečnost, že řada rodin, které chtějí doplnit svoji rodinu o adoptované děti, je dlouhodobě neúspěšná, vypovídající ne všechny názory Evropy musí být směrodatné.

Návrh na seminář uvítal posl. Jeník. Posl. Chalánková upozornila na potřebu sanace rodin, vtáhnout do diskuse obce. Mělo by na toto být myšleno i v rámci rozpočtového určení.

Posl. Emmerová upozornila na účelovou pěstounskou péči, která rovněž není zcela ojedinělá.

V další rozpravě vystoupil: Vacek, Witoszová, diskutovali vytváření standardu a metody.

Ředitel Machotka upozornil, že nejde o standardizaci dětí, ale o standardy služeb pro děti.

Posl. Čechlovský podpořil závěry projektu. Upozornil, že jde zřetelně o mezirezortní záležitost.

Jednání výboru pokračovalo 7. 10. od 10.00 hodin, tématem Evropská unie, legislativní proces, sociální politika EU, volný pohyb pracovní síly.

Schůzi výboru z pověření předsedy Martina Vacka řídila posl. Lenka Chalánková.

Pravomoce orgánu Evropské unie a legislativní proces podle Evropské lisabonské smlouvy představila Ing. M. Cupalová, Ph.D. Mezi hlavní orgány patří Evropská komise, Rada, Evropský parlament. Evropská rada nevykonává legislativní funkce, dále následuje Soudní dvůr Evropské unie a Evropská centrální banka, která je nově zřízena. Hlavní legislativní iniciativu má Evropská komise, která zabezpečuje provádění smluv a směrnic. Dává doporučení a stanoviska. Evropský parlament pak má pravomoc legislativní a kontrolní, rovněž kontroluje rozpočet. Mimo jiné schvaluje také předsedu komise (jde o tzv. „grilování“). Rada EU má legislativní a rozpočtovou pravomoc, která je v současné době poněkud oslabována vlivem Evropského parlamentu a představuje určitou protiváhu Evropské komise. Lisabonská smlouva přinesla zesílení pravomocí Evropského parlamentu v legislativním procesu včetně schvalování rozpočtu.

V rozpravě vystoupil posl. Opálka, který se dotázal na tzv. Zelenou knihu v oblasti důchodového pojištění, jak závazné je.

Ředitelka Syllová uvedla, že jde o koncepční materiály, které nejsou závazné. Postup je Zelená kniha, Bílá kniha, od ní se potom tvoří legislativa. Dále vystoupila ředitelka Parlamentního institutu JUDr. Jindřiška Syllová na téma účast Poslanecké sněmovny na evropských záležitostech. Pokud je předpis předložen v Radě, nedá se již nic dělat. Tam je již většina věcí domluvena a pevně fixována. Pokud se chce něco významně ovlivnit, je třeba v dřívější fázi, tzn. ve fázi Zelené knihy. Směrnice mají přednost před zákonem, pokud nejsou zákony implementovány.

Dále byli poslanci seznámeni s postupem předchozího souhlasu sněmovny s některými rozhodnutími orgánů Evropské unie. Bylo zmíněno většinové rozhodování v oblasti společné, zahraniční a bezpečnostní politiky. Využívání tzv. přechodové klauzuli k jednodušší proceduře v legislativním procesu. Při rozhodování o vhodných opatřeních dosažených již danými smlouvami se využívá např. klauzule flexibility.

Dále vystoupil zástupce Parlamentního institutu Mgr. Michal Pohl na téma Sociální politika Evropské unie. Seznámil poslance s hlavními rysy sociální politiky v Evropské unii, jde o sekundární oblast. Římská smlouva a především Lisabonská smlouva uvádí základní sociální cíle, kterými jsou zaměstnanost a upevňování blahobytu. Důležitou oblastí je

zlepšování pracovního prostředí, orientace na bezpečnost a ochranu zdraví při práci, zlepšování pracovního prostředí. V této oblasti jsou ustanoveny standardy a vzniká četná sekundární legislativa. Důležitou oblastí je rovnost příležitostí, ta by měla zajišťovat rovné zacházení, rovné zásady odměňování.

Posl. Opálka se dotázal, zda při ratifikaci dohod se dbá i přijatých závazků Mezinárodní organizace práce.

V rámci diskuse, ve které vystoupili: Chalánková, Vacek, Opálka byla diskutována reálnost jakým výbor může vstoupit do tvorby jednotlivých procesů Evropské unie při značném objemu legislativních aktů, které produkuje Evropská unie.

Ředitelka Syllová upozornila na neblahou praxi dřívějších dob, kdy řada směrnic případně odvolání na harmonizaci s evropským právem bylo zneužíváno k prosazení některých pozměňovacích návrhů. Zároveň vyslovila, že právě stávající bod pro sociální politiku by mohl v řadě věcí do procesu vstoupit už pro svůj jistý euroskepticismus. Hledisko Parlamentního institutu je vždy pozitivní, pokud danou problematiku projednává věcný výbor. Výbor pro evropské záležitosti může materiál posoudit především procesně a procedurálně a všeobecně.

Mgr. Pohl dále zmínil otázku genderového vyvážení neboli rovných příležitostí, která je v rámci Evropské unie vybrána jako jedno ze základních posuzovacích stanovisek ke všem přijímaným směrnicím.

Dále byli prostřednictvím Mgr. Pohla poslanci obeznámeni s aktuální tématem posuzování tzv. flexsecurity v které jde o úspěšný projekt uplatněný v Dánsku v pružné pracovní smlouvě. Zároveň je třeba si uvědomit, že v oblasti zaměstnanosti nemá Evropská unie pravomoc stanovit minimální požadavky.

Na základě dohody s pracovníky Ministerstva práce a sociálních věcí a na základě rozhodnutí byl vypuštěn poslední projednávaný bod Sociálně pojistné systémy. Pro návrh vypuštění tohoto bodu se vyslovilo 8 poslanců.

Tento bod byl vypuštěn s tím, že bude projednán na některé nejbližší schůzi výboru v Praze.

Bylo přijato **usnesení č. 15**, ve kterém se zmocňuje předseda výboru, aby po dohodě s místopředsedy svolal v řádném termínu 4. schůzi výboru pro sociální politiku. Toto usnesení bylo přijato 8 poslanci. O usnesení hlasovali poslanci: Kohoutová, Lesenská, Opálka, Emmerová, Eček, Chalánková, Witoszová, Pecková.

Zaznamenal: A. Papoušek

Lenka Kohoutová, v.r.
ověřovatelka výboru

Martin Vacek, v.r.
předseda výboru